

DOMOVINA

izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo — Za inserate se plačuje 1 kрона temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krone, za četr leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju.

Izpolnajte in vračajte nabalne pole za „Kažipot“!

Politično spanje in deželno-zborske volitve v slatinski okolici.

Naši ljudje se poštenemu človeku smilijo.

Kopališki uslužbenci, večinoma majhni posestniki slovenske okoliške zemlje, so se navadili tiho shranjevati žaljive psovke raznih jezikov; v času sezone radi govorijo v potrebi in brez potrebe svojo slabo nemščino, med katero mešajo krepke slovenske kletvice; svojo deco jemljejo vsled pritiska iz slovenske šole ter jo pošiljajo v nemško, da rešuje tam z znanjem, ki ga prinese seboj, čast nemške šole, sčasoma pa pozabi še tisto in pobebi; privajajo se nevede neumestnih razvad ter pomnožujejo svoje potrebe; vsi tožijo o slabem zaslužku ter vzdihujejo po časih bogate napitnine. Po zimi jih dela večina dolgoce.

Tisti, ki ne služijo v kopališču, živijo na svojih večinoma majhnih posestvih borno in narporno življenje ter jedo redkokedaj kaj dobrega. Dobri ljudje so, pa precej svojeglavi, v vsakem oziru malo zavedni. V nedeljo prihajajo radi pit kisló vodo ter kolnejo gospodo, ki se po njihovem delu vsak dan brezposelno spreha, kar si izmed njih niti v nedeljo ne more vsak privoščiti. Tujec jih opehari brez težave. Organizirani niso nič ter prodajajo mleko in slične stvari v kopališče pod ceno; ako se zjasni nemu, oglasi se mesto njega deset drugih.

V političnem življenju kobacamo že precej časa vztrajno in krepko nazaj. Naše politično društvo, ki je slišalo prvotno na ime „Kmetijsko društvo“ ter dobilo pri krstu ime „Kat. polit. društvo“, ki ga nosi še sedaj, dremlje in spi. Od mož s srebrnimi lasmi sem slišal, da je bilo v časih svoje mladosti delavno. Prirejalo je veselice, kjer se je zinila pametna politična beseda ter se skrbelo za zabavo. In kmetje so se začeli pri misli, da se znajo tudi Slovenci pokazati, ne zgolj slatinski nemškutarji, zavedati. Posledica je bila, da se je iztrgala še zedinjena slatinska občina iz rok nemškutarskega župana. To sega vse v svojo preteklost, in jaz se te zlate dobe malo spominjam. Čudna mlačnost je zavládala v naših vodilnih krogih, ki dovedo včasih do o res nenavadni navdušenosti govoreče posledice, da se skliče občni zbor malone leto dni prepozno. Nekaterim je izbila zloba, nevednost in strankarstvo bojno orožje iz rok, in krivci se malo zavedajo naloge, ki je s tem prišla na njihova ramena.

Politično zreli torej naši ljudje, ki stopijo dne 20. septembra t. l. na volišče, niso in ne morejo biti. Velika večina se zanima za politiko, ki sega preko občinskih volitev, preklicano malo ter izraža svojo politično znanost in prepričanje v stavku: „E, dobro je pa vendar le, če zna človek nemški.“ Veliko besed je potrošil tisti, ki je našemu možakarju dokazoval, da ni greh, ako kdo zna in govori v potrebi nemški jezik, da je lopov tisti, ki se je naučil par spakedranih

nemških besed, pa potem zasramuje svoj jezik in svoje rojake. Končala se je razprava sledeče: Narodnjak: „Vidite očka! Vaš sosed je bogat mož! Kaj bi Vi rekli, ko bi šel Vaš sin k njemu, delal tlako ter skrbel za prospeh njegovega gošpodarstva, Vas pa zaničeval in zmerjal?“ Mlačnež: „O gromska strela, naj le poskusi, če ravno sem star, mu naštejem takih, da bo devet solno videl!“ Narodnjak: „Vidite, taki nehvaležni sinovi so nemškutarji!“ Mož je krepko pljunil ter pritrtil.

„Štajerc“, ta lažnjivi in hinavski ptujski stric, nima pri nas sicer posebno veliko naročnikov, a več pristašev, nego se navadno misli in sodi. Grožnja, da ga je brati greh, doseže ravno nasprotni uspeh; vem pa, da naši „Štajerčijanci“ niso nepristopni dokazu laži in nedoslednosti, ki jih najdeš brez težave v tem lažnjivem kljukcu.

Ko premišljuje o slabi, a razumljivi politični nezrelosti naših ljudi, o vplivu „Štajerca“, o sovražnem vetru, ki piha iz Slatine, zdi se mi res zelo čudno, da se je „Kat. pol. društvo“ dozdej tako malo zmenilo za bodoče deželno-zborske volitve. Opozarjam tudi na dejstvo, da so poslali socijalni demokratje našim obrtnikom poziv radi volitev. Torej dovolj okolnosti, da se volilci zbegajo in slovenski glasovi razcepijo. A čimbolj se razcepijo naši glasovi, tem slabša je naša organizacija, tem pogubnejša naša politika. Naša skrb mora biti, da ne bode samo zmaga naša, ampak da bode zmaga naša v resnici častna! Na delo tedaj „Kat. pol. društvo“ pri Sv. Križu! Spomni se, da si tudi politično društvo! Sbod ne bo škodil, a zlasti marljivo naj dela vsak odbornik v svoji soseski! V medsebojnem zaupnem pogovoru se pogosto več doseže, nego na shodu! Mislim, da najde društvo v svoji sredi nekoliko ljudi, ki stopijo med rojake ter jim pojasnijo pomen bodočih volitev. Dokazati veliki razloček med kandidatom slovenske narodne stranke, dr. Plojem in nemškutarskim jajčjim baronom iz Pristove ne bode težka stvar! Korakajmo torej posamič, da bomo mogli 20. septembra skupno udariti in častno zmagati! Mlačnežem se mora povedati, da jih kliče dolžnost na volišče! Resnica je, da se brez enega lahko opravi, a če se bodo tako izgovarjali vsi, ne pride nobeden!

Pripomba uredništva. — Ko je bil ta članek že postavljen, smo dobili veselo poročilo, da se je tudi v tem okraju obrnilo na bolje, kar beležimo z največjo radostjo. Članek pa priobčujemo vendarle, da se bodo naši rodoljubi v bodoče, spoznavši razmere, vedeli ravnati.

Učiteljskim prijateljem.

Vsa naša javnost se bavi danes z zamočaním, a perečím vprašanjem, kako bi se izboljšalo gmotno stanje ljudskemu učiteljstvu in vsa javnost priznava tudi, da se rešitev tega vprašanja ne da več odlašati, naj se vzame denar, kjer hoče, da se čimpreje pride v okom vedno večjemu pomanjkanju moškega učiteljstva. Žalostna in priznana istina je torej, da je učiteljstvo za svoje trudapolno in blagonosno delo sramotno slabo plačano ter z največjimi težavami in skrbmi prenaša neznosno pezo današnje draginje. Vsi stanovi si izboljšujejo na razne načine svoje

dohodke, le ljudski učitelj, ki je vezan edinole na svojo pičlo mesečno plačo, si v tej neznosni draginji ne more nikamor pomagati.

Ta hudi boj za vsakdanji kruh, ali bolje, boj za obstanek, je prisilil učiteljstvo, da se je začelo med sabo tesneje organizovati in združevati. Če pride učitelj v stisko in denarno potrebo, kdo mu pomaga iz zadrege? Nihče, ker vsakdo pozna mizerno naše gmotno stanje. Prav iz tega vzroka smo si ustanovili zadnji čas svojo lastno „Hranilnico in posojilnico“, s katero smo si ustanovili krepko oporo, ki bo učiteljem-trpinom tolažilno sredstvo v mnogih bridkih časih, tistim pa, ki imajo morebiti kaj pristradanega in pritrzanega, pripomoček, da si plodonosno nalagajo krvave svoje prihranke. To našo „Hranilnico in posojilnico“ je rodila skrajna potreba in neznosna sila, ki ječi pod njo ljudsko učiteljstvo.

Zbog nizkih plač, ki jih dobiva učiteljstvo, imajo učiteljske vdove tudi nizko pokojnino, s katero ne morejo živeti in ne umreti. Da se pa stanje učiteljskim vdovam vsaj deloma izboljša, so ustanovili naši starejši tovariši „Vdovsko učiteljsko društvo“, katerega glavnica znaša danes že 120 000 K. To društvo daje učiteljem-članom pravico, da dobivajo njih vdove do smrti po 200 K letne podpore in vsaka učiteljska sirota po očetu pa do devetnajstega leta letnih 60 K, sirota po očetu in materi pa po 100 K na leto, in sicer tudi do devetnajstega leta.

Ko umre učitelj-oče, se čestokrat pripeti, da ni niti vinarja pri hiši. Uboga vdova nima niti za sol, kje neki bo vzela potrebne novce za pogrebne stroške? Tudi tu smo učitelji vsaj deloma olajšali skrbí svojim vdovam. Potreba in žalostna izkušnja sta nas prisilili, da smo ustanovili v ta namen društvo: „Jubilejska samopomoč.“ To društvo izplača takoj po moževi smrti vdovi toliko goldinarjev, kolikor članov ima društvo. Danes ima „Jubilejska samopomoč“ 195 članov, torej dobi vdova, katere mož je bil član „Jubilejske samopomoči“, za pogrebne stroške 195 glđ. V to društvo pa vpiše učitelj tudi lahko svojo ženo in po njeni smrti je pa dotični učitelj deležen te podpore.

„Vdovsko učiteljsko društvo“ in pa „Jubilejska samopomoč“ lajšata učitelju njegovo zadnjo uro, ker kot skrben mož in oče, kolikortoliko laglje umre, ker ve, da bodo žena in otroci njegovi deležni podpor te dveh društev. A trudna in pa težka je učiteljeva pot življenja, posebno še, če je oblagodarjen s kopico otrok. Težko je izhajati dandanes takemu učitelju s svojo nizko plačo, s katero niti učitelj samec ne izhaja, kamoli učitelj z družino. In vendar je njegova dolžnost, da preživi in vzgoji svojo deco stanu primerno. Zbog nizke plače mu je nemogoče poslati svoje otroke v mesto v srednjo šolo. Če je pa že učitelj-oče v taki stiski, pač ni treba povdarjati, kake reve so v tem oziru šele učiteljske vdove in sirote. Ta potreba nas je zopet prisilila, da smo ustanovili leta 1894. „Društvo za zgradbo učiteljskega konvikta v Ljubljani“, katerega namen je, zgraditi v Ljubljani poslopje za zavod, ki bo varno ognjišče in skrben namestnik ljube očetove hiše učiteljskim sirotam in otrokom za svojih študij. „Učiteljski konvikt“ je namenjen za vse učiteljstvo na Kranjskem, Spodnjem Štajerskem in Primorskem brez razlike narodnosti in političnega mnenja dotičnikov.

V desetih letih smo nabrali za „Učiteljski konvikt“ 20.000 kron zgradbenega kapitala, ki smo ga zložili večinoma učitelji sami. Potreba „Učiteljskega konvikta“ postaja pa dan za dnevom večja in nujnejša. Iz lastne moči pa ne pridemo učitelji še kmalu do zaželjenega cilja, če ne dobimo podpore in pomoči pri učiteljskih prijateljih. Upamo pa, da nas bodo naši prijatelji z ozirom na naše resno prizadevanje in blagi namen ter z ozirom na naše slabo gmotno stanje dragevolje podpirali vsak po svoji moči.

V ta namen razpošilja odbor „Društva za zgradbo učiteljskega konvikta v Ljubljani“ učiteljskim prijateljem tiskane prošnje, kateri vsaki je pridejana poštnohranilnična položnica z namenom, da se je dotičnik posluži ter kolikorkoli daruje na žrtvenik „Učiteljskega konvikta“. Vsak, tudi najmanjši dar, tudi eno samo krono ali le par vinarjev bo sprejel odbor „Društva za zgradbo učiteljskega konvikta“ z največjo hvaležnostjo. „Kamen do kamna palača.“

Z ozirom že na zgoraj navedene vzroke in tudi z ozirom na to, da deluje ljudski učitelj nesebično, z veseljem in požrtvovalno v vseh narodnih, pevskih in kmetijskih društvih, pri požarnih brambah, v krajnih šolskih svetih, v občinskih odborih itd., smo trdnega mnenja, da se bodo naši prijatelji dragevolje odzvali tej naši prošnji na korist „Učiteljskemu konviktu.“

Na Akademiknem trgu v Zagrebu stoji krasna palača, na katere pročelju se leskeče napis: „Učiteljski dom“ in v Preradovičevi ulici nasproti tobačne tovarne je pa drugo lično, tri nadstropno poslopje z napisom: „Učiteljski konvikt.“ Obe dve krasni stavbi sta last učiteljskega Hrvaške in Slavonije. Ko je naš blagajnik pred štirimi leti prisostvoval z Zagrebu otvoritvi „Učiteljskega konvikta“, je vprašal uglednega hrvaškega tovariša: „Kje ste dobili hrvaški učitelji toliko denarja, da ste si mogli postaviti dve tako krasni palači?“ — „Prijatelj moj,“ odvrne mu hrvaški učitelj, „ves potrebni kapital so nam zložili naši prijatelji.“

Učiteljski prijatelji po Kranjskem, Spodnjem Štajarskem in Primorskem, posnemajte prijatelje hrvaškega učiteljskega, storite tudi Vi tako in

Ime si proslavite,
dom skupni nam zgradite!

Odbor.

Kupujte narodni kolek!

Celjske in štajarske novice.

— Izvenredni občni zbor „Celjskega pevskega društva“ se vrši v soboto, dne 17. t. m. zvečer ob 8. uri v čitalnični dvorani v „Narodnem domu“ po sledečem sporedu: 1. Dopolnilna volitev: voli se en odbornik in dva namestnika. 2. Razno. Ako bi ne bil ta zbor ob napovedanem času sklepčen, se sklicuje pol ure pozneje drugi občni zbor, ki je sklepčen ob vsakem številu navzočih društvenikov. P. n. društveniki se vabijo, da se izvenrednega občnega zbora udeleže v polnem številu.

Odbor.

— Sprejem dijakov slovenske gimnazije v Celju. Dne 16. sept. je sprejem dijakov v slovensko gimnazijo v Celju. Poklicane kroge, učitelje, duhovnike in slovenske starše opozarjamo, da je prav posebne važnosti za napredek slovenske gimnazije v Celju, ako se sprejme veliko število nadarjenih dijakov v prvi razred, kajti za ta slučaj je že zagotovljena paralelka in bode zavod prihodnje šolsko leto štel 6 razredov. Torej!

— Za zastavo „Slovenskega delavskega podpornega društva“ je nabral pri vrtnem koncertu v „Skalni kleti“ prošlo nedeljo g. Pavhar svoto 10 K 45 v. Srčna hvala, živeli nasledniki!

— Delo ustavili so krojaški pomočniki pri tukajšnji tvrdki Josip Hočevar. — Zahtevajo zboljšanje plače.

— Volilni shod v Št. Jurju ob južni železnici. Prihodnjo nedeljo ob 9. uri dopoldne priredi politično društvo „Naprej“ volilni shod v Št. Jurju ob j. ž. Kraj zborovanja se priobči v prihodnji številki. Govorili bodo g. Ferdo Roš, g. dr. Juro Hrašovec, dr. J. Karlovšek in drugi govorniki. S tem shodom namerava g. Ferd. Roš zaključiti vrsto svojih volilnih shodov, katere je

imel doslej v Šoštanju, v Slovenjemgradu, na Vranskem, na Polzeli, v sv. Frančišku Ksaveriju in v Konjicah.

— Volilni shod v Vitanju. V nedeljo dne 11. sept. se vrši volilni shod v Vitanju v poslopju stare šole. Poročajo kandidat 4. kurije g. Ferdo Roš, deželni poslanec g. dr. Juro Hrašovec g. dr. Josip Karlovšek in drugi govorniki. Začetek ob 3. uri popoldne.

— Volilni shod v Konjicah. V lepi vrsti shodov, katere je v zadnjih tednih priredilo celjsko politično društvo „Naprej“, bil je eden izmed najlepših volilni shod v Konjicah preteklo nedeljo. Bila je zbrana poldruga stotina samih uglednih mož celega okraja, županov, dukovnikov, učiteljev in drugih odličnih narodnjakov. Predsedoval je shodu g. dr. J. Rudolf. Prav srečno je govoril ob glasnem pritrdjevanju volilcev kandidat 4. volilnega razreda g. Ferdo Roš, katerega kandiduro so zborovalci z navdušenjem soglasno sprejeli. V govorniško dovršenem govoru, kakor navadno, je poročal o deželnem zboru g. deželni poslanec dr. Juro Hrašovec. G. dr. Josip Karlovšek pa, ki tako izborna pozna naše kmetško ljudstvo in se zna tudi v besedi popolnoma v ljudske razmere vživeti, je končno prav posebno navdušil vse zborovalce za važni posel bližajočih se volitev. Shod je krasno uspel in so bili udeleženci žnjim vidno zadovoljni. Naj bi le tudi imel vidne dobre nasledke. — Narodni dom je bil ta dan zborovališče resnih slovenskih mož, le zvečer so ga nekateri konjiški nemčurčki hoteli onečastiti s svojo nepotrebno pijano navzočnostjo. Ker se takim beštijam v slovenski gostilni ne streže, so začeli pobalinsko razsajati in šipe lomiti. Morala je nemčurčke žandarmerija razgnati in enemu, posebno divjemu, je tudi kri puščala, ker je imel prevročo.

— Volitev v ptujskem okrožju. Iz več krajev ptujkega volilnega okrožja dobivamo vznemirljiva poročila glede bodočih volitev. V nekaterih krajih se niti duhovniki niti učitelji niti akademični in drugi vplivni narodnjaki prav nič ne brigajo za volitve in se seje od nasprotnikov brez ovire zmotnjava in trmoglavost. Sramota bi bila za Slovence ako bi v ptujskem okrožju, kjer prebiva izmed vseh volilnih okrožij največ Slovencev, kandidat slovenske stranke dobil najmanj glasov. Čemu kljubovati in v vsaki vasi hoteti drugega kandidata. Stem kljubujete samo slovenski stvari in sramotite samega sebe. Kdor bode od volitve izostal, je taka grda izdajica kakor oni, ki bi volil odpadnika! Čas je še, podvizajte se!

— Franjo Thaler kandidat za mariborsko okrožje. V četrtek dne 1. sept. so slovenski zaupni možje iz Maribora in okolice sklenili pri prihodnjih deželnozborskih volitvah voliti Slovence veleposestnika Franca Thalerja iz Št. Ilija na Mariborom. Gotovo so imeli za to odločitev važne vzroke in zato pozivljamo vse narodne volilce mariborskega okrožja, da se brez daljnih pomislekov vsi strogo držijo sklepa zaupnih mož in delujejo za polnoštevilno udeležbo pri volitvi. Ako vsi Slovenci svojo dolžnost storijo, bode gospod Franjo Thaler izvoljen, kljub temu da bodo v mariborskem okrožju še tri druge stranke delovale za svoje kandidate, pruskonemška, konzervativnonemška in stranka socijalnih demokratov. Slovenska stranka šteje največ volilcev in ima g. Franjo Thaler zaslonbo tudi med nemškim kmetškim prebivalstvom. Gospod Fr. Thaler je seveda navdušen slovenski narodnjak. Na delo torej!

— Lumparija v c. kr. cinkarni Ni še dolgo temu, kar je delavstvo c. kr. cinkarne v Celju po hvalevrednem trudu in posredovanju drž. poslanca g. Žičkarja doseglo vsaj drobtinico zboljšanja svojih žalostnih razmer. Dasiravno se ni ugodilo večini opravičenih zahtev, ali doseglo se je vendarle toliko, da so bili delavci vsaj nekoliko potolaženi. Ali glej, oni, ki ima v prvi vrsti sveto dolžnost skrbeti za blagor podrejenega mu delavstva, on, ki je prisegel sveto prisego, da bo vesten navzgor in pravičen navzdol, on, kateri bi moral biti kot c. kr. državni uradnik pravi vzor nepristranosti in pravičnosti, ta je videl v pičlem zboljšanju delavskih razmer svoj poraz, poraz svojega izkoriščevalnega sistema. Videl je, da je delavstvo v zvezi s svojimi pri-

jatelji doseglo nekaj, kar se je protivilo tiranskemu duhu visokega gospoda svetnika, izprevideti je moral, da je nad svetnikom Janoušem še nekdo višji, kateri izpozna, da se je pod ravno tem Janoušem godila krivica, velikanska krivica ubo gemu delavstvu. In to je peklo svetnika Janouša, to je rodilo v njegovi oblastni duši jezo in sovražstvo do onih, ki so odprli delavstvu oči in mu pripomogli do zboljšanja. Jeza je trla Janouša, ko je videl, da mora plačati delavcem boljšo plačo, da jim mora izplačati zaostanke, da jim mora plačati, če obdelujejo njegov vrt, „giftalo“ ga je, ko so se izvedeli one naravnost svinjske nemarnosti pri pitni vodi, na straniščih itd, in zato se je sedaj začel maščevati, seveda nad dalavstvom, kar se nad ministrstvom ne more. Kakor je očitno krivičen ves štatut, tembolj krivičen, da ne rabimo hujšega izraza, je oni § 4, po katerem se tebi nič meni nič odpodi delavca iz službe. In po tem lumparskem paragrafu je bil odpuščten delavec Novak — brez označenja povoda — samo zato, ker se je pote goval za odpravljenje neznosnih razmer v cinkarni. Seveda je bil Novak trn v peti svetniku Janoušu in njegovim petolizcem, posebno ker je podpisal spomenico na ministrstvo. In vidite jo lumparijo — v sobotni „vahtarci“ je že razpisana služba, dasiravno se je baje Novak odpustil zaradi — pomanjkanja dela. Novaku je sledil v štirinajstih dneh Gobec, ki je tudi podpisal spomenico, seveda tudi — brez označenja povoda. Prepričani smo, da bo v kratkem tudi njegova služba razpisana. In Gobec je bil 18 let v cinkarni, vplačeval je leta in leta svoje doneske, a sedaj — po 18 letih — je odpuščten brez penzije. Da, da, svetnik Janouš razume ta „gšeft.“ Seveda, saj je največja lumparija mogoča po onih prokletih statutih, ako delavec že dobiva svojo penzijo, in sicer takole: kakor hitro se izve, da je penzionirani delavec prijel doma za kako delo, ako je morda šel izkopat par krompirčkov na svoj vrtič, potem ni več „onemogel“ in pokliče se ga nazaj v službo, kjer je zopet na razpolago oni lumparski § 4, po katerem se delavca v štirinajstih dneh brez povoda lahko odpodi iz službe in — penzija je fuč. Kaj ne da, krasne ramere za c. kr. tovarno! Fejl Sramota! Kaj takega je mogoče samo v Avstriji in samo v c. kr. tovarni, kajti drugod bi c. kr. oblasti takega šefa s takim štatutom vred že zdavnaj posale v luknjo ali pa v norišnico. Toda slučaj Novak in Gobec ne ostaneta sama. Svetnik Janouš ima baje še celo polo proskribirancev, kateri bodo po njegovi svetniški „milosti“ leteli v presledku 14 dni iz c. kr. tovarne. Toda zapomnite si vi, svetnik Janouš, da se ne bo vse vršilo po vaši mašče valni volji, ne, to se pač motite. Le zapomni naj si vaša svetniška milost, da vam bomo podkurili in tako podkurili, da vas bo za vselej minila volja preganjati naše delavstvo. Zapomnite si to, in če je le še trohica pravičnosti na svetu, bodete odrknili iz Celja, da še pes ne bo zalajal za vami! In sedaj pa vas pozivljamo: ovadite nas, in pred nepristranskimi porotniki vam bomo mi dokazali, da je vsaka črka, ki smo jo napisali o vas, resnična. Nas pač ne bode nihče teroriziral, kakor se je teroriziralo delavce pri preiskavi v cinkarni.

— Pasji kontumac je uveden za občine Žalec, Gotovlje in Sv. Peter v Sav. dol.

— Iz gornje Sav. doline. Gospod urednik! V vašem cenjenem listu, št. 55. se je poročalo, da imate nekakšen lek proti „Štajerčevemu“ strupu. Tukaj v naši lepi ksaverijanski župniji sta še namreč dva posestnika, ki sta še tako zaslepljena, da dobivata ta ničvredni nemčurški list. Eden od teh je doma v hribih pod Terom, a drugi v prijazni vasi ob Savinji, namreč v Melišu. Prosim torej, gospod urednik, pošljite nekaj tega Vašega leka tema dvema posestnikoma, znabiti jima bo kaj pomagalo, da se bosta potem premislila in naročila slovenske liste ter opustila ptujsko „giftno kroto“, ki ne ve drugega kakor obrekovati naše slovensko ljudstvo. Če bo kaj pomagal ta Vaš lek, Vam bom že naznanil, da ga še pošljete v druge župnije, kjer je še več te smrdljive golazni kakor tukaj. Opazovalec nad Okonino.

— Od Sv. Frančiška v Sav. dolini. Na tukajšnji pošti pri Sv. Frančišku je še samo

nemški napis na poštnem pečatu, namreč „St. Xaveri im Santhale“. To je zares sramotno za ves gornjegrajski okraj, zlasti pa za občino Bočna, da se ne pobriga, da bi dobila ta pošta dvojezičen pečat, ko ga imajo izključno vse pošte gornjegrajskega okraja. Pri Sv. Frančišku, kjer smo sami Slovenci, pa še pečata dvojezičnega nimamo, to je res sramotno. Človek bi si mislil, da je kje v Nemčiji pri materi Germaniji, ali pa na grobu Bismarckovem. Zadnji čas je, da se ta sramota odvzame našemu slovenskemu kraju!

— Zahvala. V preteklem šolskem letu 1903/4 so bili učenci tukajšnje ljudske šole zopet deležni mnogoterih dobrot. V zimskem času je po 240 učencev vsak šolski dan dobivalo v šolarski kuhinji toplo kosilce, in pred božičem je bilo 121 šolarjev, dečkov in deklic, obdarovanih s toplimi oblačili. V ta namen so darovali visokorodni gospod c. in kr. stotnik in graščak Alojz Otto 200 K, njegova milostljiva gospa pa že izgotovljene obleke za 60 deklic, „Posojilnica“ v Sevnici 50 K, župnijski zavod za ubožce 50 K, velč. gospoda župnika Marko Černko in Martin Kragl, vsak po 20 K, gospe Ter. Folcer v Atenah 20 K, Lucija Kurent 8 K, Josipina Dereani 6 K 40 vin, gospodje dr. Gregorič 10 K, prof. Hugo Skopal v Novem mestu 20 K, župnik Jožef Cerjak 6 K, c. kr. dež. sodni svetnik Cajnkar 5 K, župnik Matija Stoklas 5 K, c. kr. polkovnik Smole v Gradcu 5 K, gospodje trgovski potniki (po gusp. Lud. Smole): Emil Tschurn 5 K, Karl de Davila 5 K, Rudolf Oesterreicher 5 K, Anton Rozman 5 K, Sigmund Königsberger 5 K, Ivan Schuster 5 K, J. Platner 4 K, Anton Löschigg 3 K, Josip Hahn 2 K, Adolf Rainer 2 K, J. Zalokar 1 K; gospod Kristijan Starkl nabral pri trgovskih potnikih 15 K 90 vin., g. trgovski potnik Franc Šfrcer v Ljubljani je poslal blaga za 10 K. Jestvin, kakor krompirja, pšenice, začimbe, zelja i. dr. so podarili v veliki množini tako domačini, kakor sosedje iz Kranjske, med njimi velč. gosp. župnik Hirsche 25 mernikov krompirja in 30 škafov zelja. Vsem tukaj imenovanim in neimenovanim blagim dobrotnikom šolske mladine bodi izrečena najtoplejša, najprisrčnejša zahvala, posebno velespoštovanemu gospodu graščaku in njegovi milostivi gospe na izvanredni darežljivosti pa tudi prejšnjemu tukajšnjemu katehetu gosp. Janezu Čemažarju, sedaj kapelanu na Teharjih, ki je z veliko požrtvovalnostjo vodil šolarsko kuhinjo in nabiral prispevke za obleko revnim šolarjem. Iskreno se podpisani v imenu šolske mladine zahvaljuje tudi vsem, ki so prispevali za šolsko veselico dne 18. avgusta, posebno še sevnikiškimi gospem in gospodičnam, ki so z nenavadno ljubeznostjo pekle, kuhale in delile šolarjem jedila in sploh največ pripomogle, da se je ta veselica tako lepo izvršila.

V Sevnici 31. avgusta 1904.
Jože Mešiček, nadučitelj in načelnik kraj. šol. sveta.

— Na naslov c. kr. poštnega urada v Ptuj. Poročalo se je že v časopisih, kako se je vedel poštni sel Weissbacher pri svojem uradnem poslovanju, kako je posebno ljudem svojega prijatelja „Štajerca“ naročeval. Ker pa omenjeni se zmiraj ne spolnjuje natančno svojih dolžnosti, vprašamo c. kr. poštnega oskrbnika v Ptuj, ako je pripravljen, sledeči nedostatek odpraviti: Kakor nam je znano, mora vsaka poštna nabiralnica imeti svojo poštno torbo, od katere ima en ključ poštni urad, drugega pa oskrbnik poštna nabiralnic. Tudi v Št. Janžu je dolgo časa tako bilo. V zadnjem času pa se je poljubilo poštnemu selu Weissbacherju, da poštno torbo za Št. Janž nekje na varnem kraju shrani, poštno pošiljatve iz nje vzame ter jih dne v svojo odprto torbo, v kateri bi smele biti le one reči, katere mora ta poštni sel v ptujski okolici dostavljati. Ni se tedaj čuditi, če bi se bilo kako pismo izgubilo in da se posebno časniki ne dobivajo redno. Menda je večkrat ena poštna torba premajhna. Vprašamo pa, odkod je dobil imenovani sel ključ od šentjanževske poštna torbe? Sicer je res prejšnji oskrbnik poštna nabiralne v Št. Janžu svoj ključ enkrat pogrešil ter si dal drugega narediti, vendar pa ne maramo trditi, da je starega ravno poštni sel

Weissbacher našel. Čudno je, da v slučaju, če je ta Weissbacher zadržan in kdo drugi mesto njega pošto nosi, ni nobenih nerednosti ter se poštne pošiljatve pravočasno prinesejo.

— Koncert učit. društva za ormoški okraj. Iz ormoškega okraja se nam piše: Onemu učiteljstvu, ki je začelo zadnji čas v prid učiteljskemu konviktu prirejati koncerte, pridruži so tudi učiteljstvo našega okraja. Dasi ima učiteljstvo ormoškega okraja v svoji sredini izborne glasbene moči (brata Serajnik i. dr.), vendar še do letos ni nastopilo samostojno s kakim večjim koncertom. Sodelovalo pa je pri vseh takih podjetjih, ki so bila prirejena po različnih drugih društvih (čitalnica, podružnica sv. Cirila in Metoda) dobro vedoč, da ne samo, kar veleva mu stan, marveč, kar more, to učitelj je storiti dolžan: narodu v korist. Z veseljem torej pozdravljamo sklep odbora učit. društva ormoškega, in najsi čisti dohodek tokrat tudi ni namenjen nobenemu narodnemu društvu; saj je namenjen podjetju, ki si je postavilo nalogo, olajšati narodnemu učiteljstvu vsaj nekoliko njega ne baš najslabši položaj. Uverjeni smo namreč, da se pomaga i narodu, ako se pomaga našemu učiteljstvu, v kojega roke je položen up naše boljše bodočnosti, nadepolna mladina. — Dejstvo, da si je pridobil odbor varaždinsko mestno godbo, ki rešuje svojo nalogo vselej tako izborno, vrhutega pa še privabi s seboj lepo število naših bratov Hrvatov, nas še posebej veseli in navdaje z upanjem, da se bodo koncert obnesel i tokrat sijajno. Da se bodo udeležili koncerta vsi narodni krogi mesta Ormož in okraja sploh, o tem smo trdno prepričani, saj menda v nobenem drugem okraju ne vlada med narodno inteligenco — neučitelji — učiteljstvom tako lepa harmonija kakor uprav v našem okraju. Na veselo in zdravo svidenje torej v četrtek, dne 8. septembra t. l. v Ormožu pri učiteljskem koncertu! Dal dobri Bog le lepo vreme!

— Iz Križevca na Murskem polju. Komaj eno leto je preteklo, odkar je prišel k nam kapelan g. Matija Zemljič in že nam ga je kruta „usoda“ iztrgala iz naše sredine. In kaj je delal tekom leta dni? Bil je duša pevskemu in bralnemu društvu neumorno delaven v križevski posojilnici in zadrugi. Pri zadnjih nad vse izborno uspeh veselicah, ki so jih priredili kmetski fantje, stekel si je gospod Zemljič največjih zaslug. S kratka, delal je povsod in vselej v kljub mnogim zaprekam, ki so mu jih stavili. Imel pa je tudi voljo in zmoglost za narodno delo. Ni torej čuda, ako ga pri njegovem slovesu ni župljana, ki bi ne žaloval za odhajajočim. Slišal sem kmeta, ki je rekel: „Nismo imeli, in ne bomo več imeli tako delavnega kapelana“. In prav je imel kmet, čegar siva glava priča, da pozna dokaj mož, ki so kapelanovali pri Sv. Križu. Tega mnenja pa je tudi vsak župljan. Gospodu Zemljiču želimo sto sreč v njegovem novem delokrogu in ga zagotavljamo, da nam ostane trajno v hvaležnem spominu. Križevčani! mi pa ne zaspimo zopet, ampak hodimo i v bodoče isto pot, ki nam jo je začrtal g. Zemljič, kar mu bo največje za doščenje za njegov trud!

Društveno gibanje.

— „Kat podporno društvo v Celju“ ima v nedeljo, dne 11. t. m. ob pol 9. uri predpoldne v opatiji svoj redni občni zbor s sledečim sporedom: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo blagajnika in tajnika. 3. Nasveti. V slučaju nesklepčnosti se vrši v 14 dneh novi občni zbor, ki sklepa pri vsakršnem številu društvenikov. K obilni udeležbi vabi vljudno odbor.

— Gornjegrajsko učiteljsko društvo zboruje dne 11. t. m. t. j. v nedeljo v Gornjemgradu ob 10. uri v šoli. Spored: 1. Nagovor predsednika. 2. Zadnji zapisnik. 3. Dopisi. 4. O „Lehrmittelcentrale na Dunaju“, poroča g. Koobek. 5. O „analfabetih“ razpravlja g. Šijanec. 7. Slučajnosti. Tega zborovanja se udeleži tudi c. kr. okr. šolski nadzornik in več drugih gostov. Zavoljo skupnega kosila je takoj javiti učiteljstvu v Gornjigrad. K obilni udeležbi vabi odbor. — Gostje dobrodošli.

— Velenje. V četrtek dne 8. septembra se vrši ob 3. uri popoldne na vrtu g. Kokošineka v Šmartnem občni zbor „Bralnega društva gornje Šaleške doline“. Spored: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo starega in volitev novega odbora. 3. Predavanje o sadjereji. 4. O namenu bralnih društev. — Med posameznimi točkami petje in tamburanje. — V slučaju, da je ta dan slabo vreme, vrši se občni zbor pri vsakem vremenu pri g. Hudoverniku v Velenju prihodnjo nedeljo dne 11. t. m. ob 3. uri popoldne. Šaleščani udeležite se v mnogobrojnem številu tega zborovanja!

— V Slov. Bistrici zboruje ondotna podružnica družbe sv. Cirila in Metoda dne 8. septembra t. l. ob 4. uri popoldne v gostilni g. P. Novaka. Zeleno Pohorje, krasna Dravinjska dolina, okolica slovenjebistriška, vzdramite se!

— V Slovenski Bistrici priredi okrajno učiteljsko društvo dne 8. septembra t. l. v Novakovi gostilni zabavni večer s petjem, tamburanjem ter godbo na lok. Iz prijaznosti sodelujejo „Bočki šrameljni“. Začetek ob 6. uri zvečer. Vsakdo je prijazen vabljen!

— Učiteljsko društvo za ormoški okraj priredi v četrtek, dne 8. septembra t. l. na vrtu gostilne g. Kalchbrennerja v Ormožu s prijaznim sodelovanjem varaždinske mestne godbe pod osebnim vodstvom g. prof. Vekoslava Rosenberg — Ružiča koncert, katerega čisti dohodek je namenjen za učiteljski konvikt v Ljubljani. Spored koncertu je sledeči: 1. *.* „Triglav“, koračnica, svira godba. 2. Iv. pl. Zajc: „Hadačka ouvertura“, svira godba. 3. dr. Gustav Ipavic: „Poročni zvon“, mešan zbor. 4. Rosenberg—Ružič: „Cyklamen“, valček, svira godba. 5. Iv. pl. Zajc: „Curičica mala“, moški zbor. 6. Aletter: „Rococo, gavota“ svira godba. 7. Foerster: „Ljubica“, mešan zbor. 8. Rosenberg—Ružič: „Kita hrvatskih in slov. pesmi“, potpourri, svira godba. 9. M. Vilhar: „Domovini“, moški zbor. 10. Strauss: Potpourri iz „Baron-cigana“, svira godba. Začetek je ob 4. uri popoldne. Vstopnina: oseba 1 K, obitelj 3 K. NB. V slučaju slabega vremena se vrši koncert dne 11. septembra t. l. po istem sporedu.

— Bralno društvo v Veržeju priredi v nedeljo, dne 11. septembra t. l. veselico z deklamovanjem, petjem in igro „Idealna tašča“. Pred tem uprizori na javnem prostoru sl. „Murski Sokol“ telovadbo. Za to se bodo pobirali med č. občinstvom prostovoljni doneski, vstopnina za II. del veselice pa znaša za stojišča 30 vin., za sedeže pa 1. in 2. vrsti 50 vin., v nadaljnih vrstah pa 40 vin. — Nazadnje prosta zabava v gostilni g. Franjo Rožmana. C. gostje „Sokol“ se bodo častno sprejeli ob prihodu na cesti proti Krapju okolu 4. ure popoldne. Začetek sokolske telovadbe ob 5. uri, petja in igre pa ob 6. uri. — Med veselico svira domača godba. K obilni udeležbi prav vljudno vabi odbor.

— Katoliško politično društvo „Pozor“ v Ptuj priredi v nedeljo, dne 11. septembra t. l. popoldne volilni shod pri Sv. Marjeti niže Ptuja za župnijo Sv. Marjeta in vse bližnje občine sosednih župnij. Nastopilo bode več govornikov.

— Vuhreški tamburaški zbor priredi dne 11. kimovca v prostorih g. Fr. Sgerma v Vuhredu veselico s sledečim sporedom: 1. Tamburanje. 2. Petje (ruški pevski zbor). 3. Kmet — Harod ali gorje mu, ki pride dijakom v roke. Prosta zabava in ples. Začetek ob 6. uri zvečer. Vstopnina 40 vin. Vstopnice bodo kolekovane z narodnim kolekom.

— Gornja Radgona. Desetletnica „Kmetškega bralnega društva“ in blagoslovljenje zastave se ne bo vršilo dne 11. septembra, kakor je bilo naznanjeno, ampak radi raznih ovir začetkom oktobra meseca. Več društev je že prijavilo svojo udeležbo. — Darovali so nadalje za društveno zastavo gg.: Anton Zemljič 3 K, gđ. Josipina Kren 2 K, Oton Ploj 4 K, dr. Josip Gorički 4 K, F. Miklavc 2 K, Franc Avguštin 1 K, Tomaž Avguštin 1 K, Anton Korošec 5 K, dr. Stanislav Frienecký 4 K, Martin Besović 2 K, Franc Velel 3 K, Peter Jauč 1 K, Jakob Kovačič 1 K, Anton Jaušovec 3 K, Fr. Ferš 1 K, Alojzij Zemljič 2 K, Jožef Zemljič 2 K, Jakob Ročman 1 K, Leopold Zemljič 2 K, Peter Türkl 2 K, Franc Mulec 5 K, Jakob Kosi 1 K, Neime

novani 2 K, Ivan Kovačič 5 K, Alojzij Mauko 10 K, dr. Ivan Vuk 4 K, Franc Kovačič 40 vin., Leopold Weiss 30 vin., Franc Prajndl 40 vin., Jakob Türkl 40 vin., Neimenovani 10 viv., Jožef Just 60 vin., Andrej Štrakl 40 vin., Fr. Osojnik 40 vin., Janez Mauks 30 vin., Jurij Nedok 20 vin., Franc Golob 60 vin., Janez Duh 40 vin., Jakob Türkl 60 vin., Lovrenc Sert 20 vin., Ignac Kolar 80 vin., Mihael Kocbek 80 vin., Jožef Škrobar 60 vin. Vsem izreka iskreno zahvalo odbor „Kmetkega bralnega društva v Gornji Radgoni“.

Propozicije

za jesensko dirko dne 8. septembra 1904 ob pol 3. uri popoldne na Cvenskem dirkališču.

I. Plemenska vožnja s prvenci. 400 K: od teh dalo dunajsko dirkalsko društvo 200 K in vis. štajarski deželni zbor 200 K za 3 do 8 letne na Štajarskem rojene in izrejene kobile in žrebce, ki se pri nobeni dirki tekmovali niso in so v lasti kmetških posestnikov. Daljava 2000 m. Triletnim 25 m dovoljeno. 125 K in eno zastavo prvemu, 85 K, 70 K, 50 K, 40 K, 30 K. Vloga 6 K. Neobdarovanim 4 K nazaj.

II. Glavna vožnja. 500 K: od teh dalo 450 K vis. c. kr. poljedelsko ministrstvo in 50 K dunajsko dirkalsko društvo za 3 do 10 letne na Štajarskem rojene in izrejene kobile in žrebce, ki so v lasti kmetških posestnikov. Konjem s kilometerskim rekordom 205 ali boljšim za vsako boljše sekundo 15 m doklade. Daljava 2000 m; triletnim 50 m, štiriletnim 25 m dovoljeno. 150 K in eno zastavo prvemu, 100 K, 80 K, 60 K, 50 K, 40 K, 20 K. Vloge 6 K. Neobdarovanim 4 K nazaj.

III. Dopolnilna vožnja. Štiri častna darila, vredna 150 K, danih od Badenskega dirkalskega društva, in sicer: Ena amer. dirkalska vprega in ena zastava prvemu, eno uro drugemu, dvojne vprežne vajeti tretjemu in eno vprežne vajeti četrtemu. Za 3 letne in starejše tuzemske konje. Konjem s kilometerskim rekordom 200 za vsako boljše sekundo 20 m doklade. Daljava 2000 m. Vloge 5 K. Neobdarovanim 3 K nazaj.

Na dan dirke si morajo dirkalci točno ob dveh popoldne na tribino po svoje številke priti. Kdor bo delal nered in ne bo točno na mestu bo izključen od dirke in mu zapade cela vloga.

Za odbor

Jos. Mursa.

Politični pregled.

Rusko-japonska vojna.

General Kuropatkin je brzojavil dne 2. septembra carju Nikolaju: Sinoči o mraku so Japonci napadli našo pozicijo v Sikvantunu, toda bili so po vročem boju odbiti. Ponoči so napad ponovili in sicer z uspehom, ker so potisnili en polk v smeri proti Sakutunu. Ko se je ta polk umaknil, morale so tudi druge čete zapustiti svoje pozicije. Davi so zopet naše čete polagoma prodirale, da zopet zavzamejo pozicije pri Sikvantunu. Že ob zori sem napadel armado Kurokijevo. Opoldne je topništvo pričelo boj, pehota je pa pričela ofenzivo, da zavzame zopet pozicijo, katere so se Japonci ponoči polastili. Ponoči so Japonci silno obstreljavali notranjo pozicijo pri Liaojanu ter tudi mesto in kolodvor. Naše izgube so bile neznatne. Pravkar sem prejel od poveljnika garnizije v Liaojanu sledečo brzojavko datirano ob 10. uri 36 minut predpoldne: Japonci so napadli v centru naše pozicije ležeče utrdbe, toda bili so z velikimi izgubami odbiti. Od naših čet, nahajajočih se v utrdbah, je padlo 6 mož.

Rusi se umikajo preko reke Tajciho. Glavno taborišče Kuropatkinovo je baje že na severnem bregu Tajcihe. Japonci so stali, ko je Kuropatkin odposlal zgoraj omenjeno brzojavko, na višinah južno od Liaojanga ter so obstreljavali mesto in skoro gotovo tudi na rusko umikanje, katero krijejo Rusi kolikor je mogoče. Ako bi Rusi sedaj ostali v Liaojanu, bili bi popolnoma obkoljeni od Japoncev.

Iz Peterburga se brzojavlja z dne 3. sept.: General Kuropatkin brzojavlja, da je zapovedal, naj ruski vojaki zapuste Liaojan ter se umaknejo proti severu.

Iz Tiencina se uradno poroča, da je bombardma na Port Artur 25. m. m. trajal tri ure. Več hiš je jelo greti. 26. m. m. so Japonci bombardirali vojaška skladišča, zvečer pa Tallienšan in ladje v pristanišču. Dne 27., 28. in 29. m. m. so vse japonske baterije bombardirale mesto. Japonci so imeli težke izgube. 30. m. m. ni počil niti eden strel, 31. m. m. pa se je bombardma znova začel. Rusi zatrjujejo, da se Japonci niso še niti enega fora polastili.

Petrograd, 3. septembra. (Urad.) Kuropatkin poroča z dne 3. septembra: V pretekli noči je sovražnik zopet pričel z ofenzivo ter se polastil skoro vseh naših pozicij pri Sikvantunu. Naše čete so se umaknile. V zadnji noči se je prvi sibirski vojni zbor, ki je v zadnjih petih dneh imel velike izgube in ki je bil v nevarnosti, da ga sovražnik obide, umaknil več kilometrov proti zahodu. V takem položaju sem zapovedal zapustiti Liaojan ter se umaknil proti severu.

Petrograd, 4. septembra. Ko so se Rusi umikali od Liaojanga, so jih preganjali od zadaj Japonci. Ob straneh pa so obletavale rusko armado mnogoštevilne tolpe Hunhuzov na konjih. Pri napadu na Liaojan je japonsko topništvo najhujše streljalo na železniško postajo, da onemogoči Rusom zasesti železniške vozove.

Petrograd, 5. septembra. Poročila iz angleških virov o bitkah pri Liaojangu so v tukajšnjih merodajnih krogih obudila veliko ogorčenje, ker so skrajno pristranska in tendenciozno pretirana. Rusi od vsega početka niso imeli namena sprejeti pri Liaojangu odločilne bitke. Vsled tega je dal general Kuropatkin že začetkom avgusta odpraviti največji del živil in municije ter priprav rdečega križa v Mukden. Kuropatkin je imel namen, prizadeti Japoncem pri Liaojangu kar mogoče občutnih izgub in se potem umakniti. Ta svoj načrt je tudi izvedel. Ruska armada se umika v popolnem redu proti severu. Japonske izgube so za 200% večje od ruskih, a dočim bo Kuropatkin lahko svoje izgube v štirih tednih nadomestil, je to pri Japoncih skoro že nemogoče. Koncem septembra bo Kuropatkin pripravljen za ofenzivo in bo prava vojna v oktobru in novembru.

Loterijske številke.

Trst, 3. septembra 1904: 17, 62, 32, 73, 65.
Linc, „ „ „ 43, 76, 15, 48, 20.

V hiši „Milistan“ v hermanskih ulicah se odda

služba hišnika

s prostim stanovanjem.

(398) 2-1

Zahvala.

Izrekamo tem potom najprisrčnejšo zahvalo za mnogobrojne dokaze iskrenega sočutja ob boleznih in smrti našega ljubljenelega soproga, oziroma očeta, tasta in starega očeta gospoda

Tomaža Dernjača

šolskega ravnatelja v. p., imetnika srebrnega križca s krono ter častne svetinje za 40letno zvesto službovanje, častnega občana sevnškega itd.

Posebej pa se še iskreno zahvaljujemo preblagorodnemu gospodu c. kr. okrajnemu glavarju pl. Vistariniju, častiti duhovščini, ljubim tovarišem in tovarišicam, požarni brambi sevnški in vsem drugim prijateljem in znancom na častnem spremstvu, gospodom pevcem na ganljivem petju ter darovateljem mnogih vencev.

(401)

Žalujoči ostali.

(397)

Odda se

po ceni: „Slovenski Svet“, letnik 1880. „Glasonoša“ iz Karlovca, letnik 1864. „Slovenka“, letnik 1897, 1898 in 1899. — Nuslov pove upravnistvo „Domovine“.

Živinorejci pozor!

Jurij Pevec, gostilničar na Ljubnem v Savinski dolini, proda do 80 metrskih štotov sladke krme in do 10 m. stotov slame na svojem posestvu v Zibiki pri Podčetrtku. Cena po dogovoru. Krma se lahko tudi na licu mesta pokrmi, ker je hlev za 6 goved in dosti stelje na razpolago. (396) 3-1

Dijaki

boljših rodbin se sprejmejo v popolno oskrbo na Bregu št. 14 II nadstropje. (402)

Izvrsten okus kave dosežete s primestanjem

Vydrove žitne kave

POSKUSITE! Vzorek dragovljno. Poštno 5 kg pošiljka 4 K 50 h franco.

„DOMAČI PRIJATELJ“
vsem odemalcem zastoj pošiljki mesečnik.

Vydrova tovarna žitne kave Praga-VIII.



Kje?

Le pri „Merkur-ju“ trgovina z železnino, P. Majdič, se kupijo najboljši poljedelski stroji,

mlatilnice

vitelji, slamoreznice itd. Bogata zaloga **traverz** in železniških šin, železa

za vezi, cementa, vodovodnih naprav in cevi in vsakovrstnega, v železninsko stroko spadajočega blaga.

